

Opmærksomheden paa de forffjellige Vædringsforflag. Der er af Finanzministeren stillet et Forslag dels til § 1, dels til § 2 og dels til § 6, der gaar ud paa at forandre den Termin, som blev indsat i Lovforslaget ved Sagens 2den Behandling, for den Tid, i hvilken herværende Obligationer kunne forsynes med Stempel uden Afgift. Det vil erindres, at ved Sagens 2den Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at det var en Selvfølge, at den endelige Bestemmelse af denne Termin væsentlig maatte bero paa, til hvilket Tidspunkt Loven kunde antages at ville udkomme. Det var foreslaaet ved 2den Behandling at sætte Terminen til 1ste Marts, fordi man dengang stod i den Formening, at Loven vilde kunne udkomme i Begyndelsen af det nye Aar. Det har imidlertid vist sig, at det vil trække noget længere hen end under Udvalgets Forhandlinger forudsat, og man kan derfor ikke andet end finde det i sin Orden, at Finanzministeren nu har foreslaaet Terminen sat til 1ste Mai. Der er fremdeles af 15 ærede Medlemmer stillet et Forslag, der gaar ud paa, at der mellem §§ 10 og 11 skulde indskydes en ny Paragraf, lydende paa, at Staten er ansvarlig for de til Stempling indleverede Effekters Tilbagelevering. Paa Udvalgets Begne skal jeg erklære, at man for saa vidt ikke kan have Noget mod den nye Paragraf at erindre, som man gaar ud fra, at, hvad enten man sætter Paragrafen ind i Loven eller ikke, vil det samme Resultat blive Tilfældet; man betragter det nemlig som en Selvfølge, at Staten, selv om en saadan Bestemmelse ikke findes i Loven, maa være ansvarlig for de Pengeeffekter, som betros til dens Forsorg. Det vil fremdeles ses, at Udvalget, — jeg figter her ved til Udvalget i dets Helhed, — har stillet 2 Forslag til §§ 5 og 6, der nærmest maa karakteriseres som Redaktionsforflag. Jeg behøver ikke nærmere at begrunde Forslaget under Nr. 9 til § 5, der kun gaar ud paa at ombytte det Udtryk, at Dokumenterne ikke „underligge“ senere nogen yderligere Stempelpligt, med de Ord, at de ikke senere end undergivne en saadan Stempelpligt; man vil formentlig være enig med Udvalget i, at den første Udtryksmaade neppe kan siges at

være korrekt Dansk. Forslaget til § 6 er ligeledes i sit Væsen kun et Redaktionsforflag. Man tror, at Paragrafen, saaledes som man nu har foreslaaet den affattet, klarere og tydeligere udtrykker det, der har været Udvalgets Tanke fra Først af med Forslaget til denne Paragraf, den nemlig, at det skulde være Pligt for Shændehaverne af de her omhandlede Bærdipapirer snarest muligt at berigtige Stempelafgiften, samtidig med, at man dog ikke vil gjøre noget Ansvar gjældende mod dem; fordi der hængaar nogen Tid, inden Berigtigelsen finder Sted, naar denne Tid, dog ikke er over 6 Uger, og under Forudsætning af, at det efter Omstændighederne maa antages, at der virkelig ikke er hængaaet længere Tid. Ved den forandrede Affattelse, som man saaledes foreslaar i Henseende til § 6, har Udvalget derhos antaget, at man noget vilde kunne fjerne de Betænktheder, som fra flere Sider ved 2den Behandling bleve fremsatte i Henseende til det andet Stykke af den ved 2den Behandling vedtagne § 6, iagtet jeg fremdeles er af den Mening, som jeg tillod mig at fremsætte ved 2den Behandling, at disse Betænktheder maa siges at være i alt Fald i høj Grad overdrevne. Det ærede Mindretal i Udvalget har i Dvrigt, som det vil ses, ikke desto mindre stillet Forslag om; at det sidste Stykke af denne Paragraf skulde udgaa. Jeg vil antage, at Thingets ærede Flertal, der ved 2den Behandling stemte for den nu vedtagne § 6 og navnlig for et Vædringsforflag, der gik ud paa at tilføie det andet Stykke af § 6 vil fastholde sin Anskuelse af, at der er nødvendigt, naar ikke hele Straffebestemmelsen skal blive illusorisk, da at have en saadan Bestemmelse som den, der nu findes i § 6, i alt Fald omændret saaledes, som Forslaget under Nr. 1 tilfigter det. Det vil yderligere ses, at Udvalget til § 8 har stillet et Forslag, der for en Del falder sammen med Forslaget under

Rettelser:

Sp. 3512, Lin. 7 f. n.: „Forsøgelse“, læs: „Substrantning“.